4-24131947-12-5r-19112024
Dosarul nr.5r-4332/2024

**H O T Ă R Â R E**
**În numele Legii**

25 iunie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Vasilisa Muntean
Grefier Bantuș Emilia

examinând în ședință publică contestația înaintată de contravenientul Rusu Adrian împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 și a deciziei de sancționare din 14.11.2023, emise în baza art.106 Cod Contravențional al RM,

**a c o n s t a t a t:**

La data de 14.11.2023 agentul constatator OS al IP Centru al DP mun. Chișinău, inspector Gaugaș Ruslan a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 în privința cet. Rusu Adrian în baza art.106 Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 25.09.2023, la ora 15:00 min., aflându-se în mun. Chișinău, str. Arborilor 21, prin abuz de încredere și înșelăciune s-a folosit de serviciile de spălare a automobilului personal de model "*****" cu n/î ***** ulterior a plecat de la fața locului fără să achite pentru serviciile care i-au fost prestate, cauzând pagubă materială SRL "Inconcar Company".

Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 în baza art.106 Cod Contravențional al RM, contravenientului Rusu Adrian i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 40 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 2 000 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare emisă de agentul constatator pe procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 din 14.11.2023 în temeiul art.106 Cod Contravențional al RM, la data de 05.11.2024 contravenientul Rusu Adrian a depus în instanța de judecată contestație în temeiul art.448 Cod Contravențional al RM, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 și a deciziei de sancționare din 14.11.2023, ca fiind ilegale și neîntemeiate.

În motivarea contestației Rusu Adrian invocă că nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 din 14.11.2023, deoarece a fost întocmit în lipsa sa și nu i-a fost comunicat acestuia sub semnătură de către agentul constatator. Despre existența procesului-verbal cu privire la contravenție, a aflat de la executorul judecătoresc Novicov Dmitrii, care a intentat procedura de executare privind încasarea amenzii la 28.10.2024, iar la 01.11.2024 contestatarul a recepționat prin poștă materialele procedurii de executare.

Menționează că nu este de acord cu constatările expuse de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 din 14.11.2023, or vinovăția sa în comiterea faptei imputate nu a fost probată. Mai mult ca atât, la data comiterii presupusei fapte contravenționale, contestatarul Rusu Adrian nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, acesta

părăsind țara pe direcția ieșire încă la 21.09.2023. Prin urmare, nefiind în țară, acesta nu putea comite fapta contravențională în circumstanțele descrise de către agentul constatator, astfel solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 și a deciziei de sancționare din 14.11.2023, ca fiind ilegale și neîntemeiate.

Contravenientul Rusu Adrian fiind citat legal, citația fiind recepționată la 07.04.2025 (f.d.46), în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în absența sa.

În ședința de judecată agentul constatator Gaugaș Ruslan fiind citat legal, citația fiind recepționată la 04.04.2025 (f.d.45), în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în absența sa.

Potrivit art.455 alin.(2) și (3) Cod Contravențional, prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală. Neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, §48, și SC "Raissa M. Shipping" SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, §30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, §48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar acestea nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Având în vedere că în ședința de judecată agentul constatator și făptuitorul nu s-au prezentat, deși au fost citați legal, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei contravenționale în lipsa acestora.

Studiind materialele cauzei contravenționale, instanța a ajuns la concluzia de a admite contestația din următoarele considerente.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.2 Cod Contravențional, instanța de judecată judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

Conform art.448 alin.(1) și (2) Cod Contravențional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu

încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

În ședința de judecată s-a constatat că la data de 14.11.2023 agentul constatator OS al IP Centru al DP mun. Chișinău, inspector Gaugaș Ruslan a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 în privința cet. Rusu Adrian în baza art.106 Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 25.09.2023, la ora 15:00 min., aflându-se în mun. Chișinău, str. Arborilor 21, prin abuz de încredere și înșelăciune s-a folosit de serviciile de spălare a automobilului personal de model "*****" cu n/î ***** ulterior a plecat de la fața locului fără să achite pentru serviciile care i-au fost prestate, cauzând pagubă materială SRL "Inconcar Company".

Instanța reține că soluționarea cazului contravențional de către IP Centru al DP mun. Chișinău a avut loc în absența contravenientului, fapt confirmat prin mențiunea făcută în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, contestația a fost depusă la 05.11.2024, fiind înregistrată cu nr.de intrare R-1483/24, fapt confirmat prin ștampila IP Centru al DP mun. Chișinău (f.d.4), însă în lipsa dovezii recepționării de către contravenient a procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată va considera prezenta contestație ca fiind depusă în termenul prevăzut de lege.

Potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor și libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum și din art.378 alin.(1) Cod Contravențional - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit prevederilor art.452 alin.(1) Cod Contravențional, cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

Instanța reține că în cauza CEDO Anghel vs Romania (Hotărârea din 04 octombrie 2007, par.50) cu referire la cauza Ozturk împotriva Germaniei (Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr.73, pag.19, §52), Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art.6 alin.(1) din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În paragraful 51 din aceeași hotărâre Curtea a menționat că în ciuda naturii bănești a sancțiunii efectiv aplicate reclamantului, suma sa mică şi natura civilă a legii de pedepsire a contravenției respective, procedura în cauză poate fi asimilată unei proceduri penale. În acest sens, s-a făcut referire la caracterul general a normei de incriminare şi la caracterul sancțiunii prevăzute de aceasta.

În aceeași cauză, stabilind violarea art.6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate şi de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al polițistului C.

În lumina acestor prevederi legale şi constatări jurisprudențiale, instanța de judecată reține că agentul constatator, contrar principiilor stabilite de jurisprudența CEDO în materie de formulare a actelor de învinuire şi prevederilor art.440 alin.(1) coroborat cu art.443 alin.(1) lit.d) Cod Contravențional, nu s-a prezentat în fața instanței de judecată şi nici nu a asigurat prezentarea probelor pertinente şi utile, care ar demonstra dincolo de orice dubiu rezonabil că fapta care i se incriminează cet. Rusu Adrian a avut loc şi implicit că acesta a comis faptele descrise în actul de acuzare contravențională (procesul-verbal cu privire la contravenție).

În această ordine de idei, instanța de judecată ține să reamintească faptul că cet. Rusu Adrian i se incriminează comiterea faptei contravenționale stabilite de componența de contravenție prevăzută de art.106 Cod Contravențional, și anume cauzarea de daune materiale prin înşelăciune sau abuz de încredere, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere şi nu întruneşte elementele unei infracţiuni.

Se reține că potrivit art.425 Cod Contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obținute: a) prin violență, amenințări sau prin alte mijloace de constrângere; b) prin metode ce contravin prevederilor științifice; c) prin încălcarea esențială a drepturilor şi libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător. Procesului contravențional se aplică în mod corespunzător

prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Studiind materialele cazului contravențional, instanța de judecată reține că prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 din 14.11.2023, cet. Rusu Adrian a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.106 Cod Contravențional al RM – cauzarea de daune materiale prin înşelăciune sau abuz de încredere, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere şi nu întruneşte elementele unei infracţiuni, fiindu-i stabilită sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 40 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 2 000 lei (f.d.16).

Articolul 6 din Convenție consacră prin dreptul la un proces echitabil, principiul fundamental al preeminentei dreptului într-o societate democratică. Or, tocmai în considerarea acestei importanțe deosebite, Curtea a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a textului prevăzut art.6 din Convenție, aplicabil deopotrivă în materie contravențională.

Așa cum în cazul unei răspunderi penale, nu este suficient pentru condamnarea inculpatului doar întocmirea actului de sesizare al instanței, respectiv a rechizitoriului, ci trebuie probată acuzația adusă prin intermediul acestuia.

Jurisprudența Curții din ultimii 30 de ani a statuat în mod constant că garanțiile instituite de art.6 din Convenție se vor aplica ori de cate ori ne aflăm în prezența unei "acuzații" în materie "contravențională", cu precizarea ca înțelesul acestor termeni în interpretarea Convenției diferă substanțial de cei similari aferenți instituțiilor juridice naționale.

Fără îndoială ca procesul-verbal de constatare a contravenției constituie o "acuzație" în sensul Convenției.

În aceeași succesiune, instanța de judecată atenționează că în cauza Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993, CEDO a statuat că "(…) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

În cauza Adrian Constantin contra României din 30.11.2010 se indică că actul de acuzare joacă un rol determinat în cadrul urmăririi penale: având în vedere semnificația sa, persoana vizată este oficial informată în scris de temeiul juridic și factual al infracțiunilor care îi sunt imputate. Art.6 par.3 recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu numai asupra cauzei acuzației, adică în privința faptelor materiale care îi sunt imputate și pe care se fundamentează acuzația, ci și a calificării juridice care a fost dată acestor fapte într-o manieră detaliată.

Deopotrivă, în cauza Mulosmani contra Albaniei nr.29864/03 din 08.01.2014, Curtea reiterează că dispozițiile art.6 alin.(3) lit.a) indică necesitatea de a acorda o atenție deosebită notificării "acuzației" pârâtului. Particularitățile infracțiunii joacă un rol esențial în procesul penal, deoarece din momentul în care au fost desemnați, suspectul este înștiințat în mod oficial cu privire la baza factuală și juridică a acuzațiilor împotriva sa (a se vedea Kamasinski împotriva Austriei, hotărârea din 19 decembrie 1989, seria A nr.168, pct.36-37, §79). Articolul 6 §3 lit.a) din Convenție oferă pârâtului dreptul de a fi informat nu numai despre "cauza" acuzației, adică despre faptele pe care se presupune că le-a săvârșit și pe care se întemeiază acuzația, ci de asemenea, caracterizarea juridică acordată acestor acte. Aceste informații ar trebui să fie detaliate (a se vedea Pélissier și Sassi împotriva Franței [GC], nr.25444/94, §51, CEDO 1999-II).

Revenind la circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată reține că potrivit procesului-verbal contravențional întocmit de agentul constatator, Rusu Adrian la data de 25.09.2023, la ora 15:00 min., aflându-se în mun. Chișinău, str. Arborilor 21, prin abuz de

încredere și înșelăciune s-a folosit de serviciile de spălare a automobilului personal de model "*****" cu n/î ***** ulterior a plecat de la fața locului fără să achite pentru serviciile care i-au fost prestate, cauzând pagubă materială SRL "Inconcar Company", prin ce i se incriminează că a comis contravenția prevăzută de art.106 Cod Contravențional al RM.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art.10 Cod Contravențional constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Astfel, art.106 Cod Contravențional, prevede sancțiune pentru cauzarea de daune materiale prin înşelăciune sau abuz de încredere, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere şi nu întruneşte elementele unei infracţiuni.

În acest sens, instanța explică că latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.106 Cod Contravențional, este formată din acțiunea ilegală, sub formă de cauzare de daune materiale prin înşelăciune sau abuz de încredere, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere şi nu întruneşte elementele unei infracţiuni.

Instanța de judecată ține să releve dispozițiile doctrinare ce vizează interpretarea legii contravenționale, în condițiile în care în hotărârea Schimanek vs Austria, 01 februarie 2000, Curtea Europeană a reținut că jurisprudența şi doctrina juridică au dezvoltat criterii suplimentare care au făcut legea aplicabilă suficient de accesibilă şi previzibilă. Așadar, rezultă că pot contribui la aplicarea previzibilă a unei norme penale atât practica judiciară, cât și doctrina juridică. Poziția dată este susținută inclusiv în decizia Curții Constituționale cu nr.36 din 19 aprilie 2018 (a se vedea pct.31).

Așadar, lui Rusu Adrian i se impută cauzarea de daune materiale prin înşelăciune sau abuz de încredere, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere şi nu întruneşte elementele unei infracţiuni.

Cercetând probele în ședința de judecată, instanța constată că la materialele dosarului contravențional lipsește dovada că Rusu Adrian ar fi cauzat daune materiale prin înşelăciune sau abuz de încredere, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere şi nu întruneşte elementele unei infracţiuni, or, la procesul-verbal cu privire la contravenție de către agentul constatator nu a fost anexată nici o probă, astfel vinovăția lui Rusu Adrian în comiterea faptei contravenționale imputate nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente.

Mai mult ca atât, potrivit materialelor dosarului contravențional, la data de 25.09.2023 (*data comiterii faptei*), Rusu Adrian nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, or, la data de 21.09.2023 fiind la volanul automobilului de model "*****" cu n/î 959 (*mijloc de transport cu care se impută că ar fi fost comisă fapta*), a înregistrat ieșire din țară prin punctul de trecere a frontierei Sculeni (f.d.10).

Instanța reține că pertinentă este şi jurisprudența CEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție

constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO, iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

În alt context, instanța de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenționale şi aplicare a sancțiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității şi temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument rezultă că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție. În alţi termeni, atâta timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului, neconfirmate prin alte mijloace de probă, pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul *in dubio pro reo.*

În acest context, este de evidențiat că prin Hotărârea nr.21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituţională a statuat cu titlu de principiu că: "27. [...] regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție. [...] 36. În același sens, Curtea reține că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu îi profită celui acuzat (in dubio pro reo)".

De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale.

Astfel, prezumția nevinovăției şi exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 §2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 §1 (a se vedea mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, §68).

Totodată, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil "în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil" (Boldea versus România, 15 februarie 2007, §30).

Instanța de judecată trebuie să adopte hotărârea respectând principiul contradictorialității procesului contravențional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Așadar, raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, instanța de judecată găsește nefondate concluziile agentului constatator aferente vinovăției cet. Rusu Adrian în comiterea contravenției prevăzute de art.106 Cod Contravențional și denotă lipsa faptului contravenției imputate, ceea ce constituie temei de anulare a procesului-verbal și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului.

Art.461 Cod Contravențional stabilește că în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.

În corespundere cu prevederile art.441 alin.(1) lit.a) Cod Contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

Instanța de judecată concluzionează că în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravențională specificată la art.106 din Codul Contravențional, din care considerente instanța a ajuns la concluzia de a admite contestația cet. Rusu Adrian, a anula procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 și decizia de sancționare din 14.11.2023 și a înceta procesul contravențional pe motiv că nu există faptul contravenției.

Urmare, în temeiul art.art.425, 441, 443, 445, 448, 461-462 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată,

**H o t ă r ă ș t e:**

Se admite contestația depusă de Rusu Adrian împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 și a deciziei de sancționare din 14.11.2023.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 108673 și decizia de sancționare din 14.11.2023, prin care Rusu Adrian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute la art.106 Cod Contravențional, fiindu-i aplicată pedeapsa contravențională amendă în mărime de 40 unități convenționale, echivalentul sumei de 2 000,0 lei.

Se încetează procesul contravențional intentat împotriva lui Rusu Adrian din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,**
**Judecător** **Vasilisa Muntean**